

The Development of Writing Skills in Royal Vocabulary for Primary School Students at Ban Thung Tae School, Mueang District, Yasothon Province

Prarajmedhivachiradilok (Paijit Sakhong)¹, Prakritsada Dhammasaro (Sarawit)²

& Worachet Tho-un³

Received	Reviewed	Revised	Accepted
12/11/2024	21/11/2024	25/11/2024	25/11/2024

Abstract

The objective of this research study was to examine the level of development in writing skills of royal vocabulary among primary school students at Ban Thung Tae School, as well as to compare the achievement in spelling royal vocabulary between those who used Thai language writing and spelling exercises and those who used a set of royal vocabulary writing exercises. The study applied an efficiency criterion of 80/80. The sample consisted of 20 primary school students from Ban Thung Tae School, selected through quota sampling. The statistics used in this research were percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing using a t-test. The research results showed that the level of development in writing skills of royal vocabulary among the students at Ban Thung Tae School was at a moderate level ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.89), and the achievement in spelling royal vocabulary showed an efficiency level (E_1/E_2) of 81.44/85.95, which met the specified criteria. The hypothesis testing revealed that the students' achievement in spelling royal vocabulary was significantly in accordance with the established hypothesis at the .05 level.

Keywords: skill development; royal vocabulary writing; primary school students

¹ Mahamakut Buddhist University. Mahavajiralongkorn Rahavidyaraya Campus, Email: paijitsakong@gmail.com

² Mahamakut Buddhist University. Kalasin Buddhist College, Email: Kritsadabank180135@gmail.com

³ Mahamakut Buddhist University. Yasothon Buddhist College, Email: worachet.th@mbu.ac.th

การพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร

พระราชเมธีวชิรติลล (ไพจิตร สาข้อง)⁴, พระกฤษดา ธรรมสาโร (สาระวิต)⁵ และวราเชษฐ โทอิน⁶
บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาโรงเรียนบ้านทุ่งแต่ และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำราชาศัพท์ที่ใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำและชุดแบบฝึกหัดการเขียนคำราชาศัพท์โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน จากโรงเรียนบ้านทุ่งแต่ระดับประถมศึกษา ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบโควต้า สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานใช้ t-test ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งแต่ มีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ 3.13, S.D. 0.89) และผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำราชาศัพท์ของนักเรียน มีประสิทธิภาพระดับ (E_1/E_2) ที่ระดับ 81.44/85.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำราชาศัพท์ของนักเรียน เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยยะสำคัญที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะ; การเขียนคำราชาศัพท์; นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

⁴ มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาสารคามราชวิทยาลัย, Email: pajitsakong@gmail.com

⁵ มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์เฉลิมพระเกียรติกาฬสินธุ์, Email: Kritsadabank180135@gmail.com

⁶ มหาวิทยาลัยมหาสารคามราชวิทยาลัย วิทยาลัยศาสนศาสตร์ยโสธร, Email: worachet.th@mbu.ac.th

บทนำ

ประเทศไทยมีสถาบันพระมหากษัตริย์เป็นสถาบันที่สูงสุดของประเทศไทยมีวัฒนธรรมและภาษาที่เป็นภาษาประจำชาติ ดังนั้น คนชาติไทยจึงเป็นชาติที่มีเอกลักษณ์ทางภาษาเป็นแบบอย่างของตนเอง ซึ่งภาษาไทยนั้นเป็นภาษาเดียวในโลกที่ไม่มีการใช้ร่วมกับภาษาในประเทศอื่น ๆ อันเป็นความภาคภูมิใจของปวงชนชาวไทยเป็นอย่างมาก มีการใช้ถ้อยคำหรือคำพูดที่สวยงาม ถูกต้องตามเวลาและโอกาส และมีความเหมาะสมตามฐานะ ในสถานการณ์ปัจจุบัน รวมทั้งการศึกษาเอกสารข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา คณะผู้วิจัยค้นพบว่า คนไทยส่วนมากยังไม่เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาไทย จนทำให้การใช้คำพูด ใช้ภาษามืดเพี้ยนไปจากของเดิม ถึงแม้ว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยได้เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหลายปีแล้วก็ตาม แต่ในยุคปัจจุบันนี้ สภาพปัญหาดังกล่าวฯ กลับยิ่งทวีความวิกฤติความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งมีปัจจัยหนุนนำที่สำคัญนั่นก็คือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว พร้อมกับการผลิตศัพท์แสลง (slang) ของคนรุ่นใหม่ ดังนั้น เราจึงพบการใช้คำในภาษาไทยแบบมืดเพี้ยนไปจากหลักภาษาศาสตร์ (linguistics) ทั้งนี้ วิชาภาษาไทยนับว่าเป็นวิชาที่สำคัญมากเพราะว่ามีความจำเป็น (need) ต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร (communication) แบบเป็นทางการและไม่เป็นทางการ (Department of Curriculum Development, 2010)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะได้พัฒนาศักยภาพของผู้เรียนและสังคมให้มีการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องและสามารถนำความรู้ความเข้าใจเพื่อใช้ติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นโดยมีประสิทธิภาพวิทยาทานไทยนับได้เป็นหนึ่งในวิชา 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่สำคัญมากเพราะภาษายังเป็นเครื่องมือใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ทั้งยังมีการให้แสดงความคิดเห็น มีทั้งความต้องการและความรู้สึกจึงจะต้องเรียนรู้เพื่อให้เกิดทักษะอย่างถูกต้อง รวมทั้ง คำราชาศัพท์ (royal language) เป็นคำที่สุภาพ คำราชาศัพท์เป็นระเบียบการใช้คำพูดของไทยให้สุภาพตามชั้นของบุคคล คำราชาศัพท์ยังเป็นเอกลักษณ์และวัฒนธรรมประจำชาติไทยและยังเป็นการแสดงถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันกษัตริย์ไทยอีกด้วยการเรียนรู้คำราชาศัพท์นั้นยังสามารถค้นหาวรรณกรรมวรรณคดีได้เข้าใจได้บรรยากาศในเรื่องได้เป็นอย่างดี วรรณคดี (literature) คำราชาศัพท์ ตามรูปศัพท์หมายถึงถ้อยคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ แต่ในปัจจุบันคำราชาศัพท์หมายถึงถ้อยคำสุภาพที่สามารถใช้ให้เหมาะสมกับฐานะของบุคคลในสภาพสังคมไทยซึ่งผู้ที่ใช้คำราชาศัพท์ด้วย มีดังนี้ พระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ (Royal family) พระภิกษุสามเณร นักบวช (priest) ขุนนางชั้นสูง (nobility) ข้าราชการ (government officer) ข้าราชการบริพาร (courtiers) และสุภาพชน (Department of Curriculum Development, 2009) ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน คนไทยจะต้องทำความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา หมั่นฝึกฝนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน

และเขียนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสารการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และการสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ดังนั้นภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของชาติที่ควรค่าแก่การเรียนรู้อนุรักษ์และสืบสาน (to reserve and continue) ให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (Department of Curriculum Development, 2010)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาบังคับอยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยกำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเป็นกลุ่มที่มุ่งส่งเสริมทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง ดังนี้ และสาระสำคัญที่การศึกษาไทยพึงตระหนักและให้ความสำคัญในประเด็นดังต่อไปนี้

1) การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว อ่านคำประพันธ์ ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2) การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3) การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ รวมทั้งการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4) หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ (opus) ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

บรรดาวรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้อง เล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจ ในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าครูต้องสอนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพตามจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น คือผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้สัมพันธ์กันทั้ง 5 ด้าน คือ การอ่าน, การเขียน, การฟัง การดู และการพูด, หลักภาษา, วรรณคดีและวรรณกรรม ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาไทยมากเพราะทักษะการเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด เป็นการพัฒนาทางความคิด สติปัญญาและทัศนคติ การเขียนที่ดี

สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสำคัญต่อการศึกษาหาความรู้ของผู้เรียน ซึ่งการเรียนรู้ของผู้เรียนสามารถสร้างเสริมประสบการณ์ได้ตั้งแต่เริ่มเข้ามาอยู่ในระบบการศึกษาในโรงเรียนโดยครูผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้องทำให้ผู้เรียนมีทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน และเขียน สัมพันธ์กัน (Chiwaphan, 1995) และเนื่องจากลักษณะของภาษาไทยที่มีพยัญชนะ 44 ตัว แต่มีเสียงเพียง 21 เสียงทำให้คำภาษาไทยมีเสียงพ้องกัน แต่มีความหมายต่างกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าจำหลักเกณฑ์ในการเขียนไม่ได้ ก็มักจะเขียนสะกดคำผิดใช้คำไม่ถูกต้องทำให้ความหมายผิดไป สื่อสารกันไม่เข้าใจ โดยสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดอาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์แบบผิด การไม่ทราบความหมายที่แท้จริงของคำที่เขียนออกไป การออกเสียงผิดการเดา (Soraj, 1995) และครูมักละเลยเมื่อพบว่านักเรียนเขียนสะกดคำผิดไม่พยายามชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญในการสะกดคำให้ถูกต้อง (Mahakhan, 1996)

ดังนั้น การเขียนจึงเป็นรากฐานในการเรียนวิชาต่าง ๆ จะต้องเขียนให้ถูกต้องตามอักขรวิธี ถ้าหากเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อนหรือบกพร่องก็จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไป และจากการประเมินปัญหาด้านการเรียนการสอนภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ ตำบลทุ่งแต้ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร พบว่า นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา มีปัญหาในด้านการเขียนสะกดคำและการเขียนคำราชาศัพท์ซึ่งสังเกตได้จากการตรวจงานในสมุดงานนักเรียน การเขียนตามคำบอก การเขียนสะกดคำของนักเรียนยังไม่ถูกต้อง ปัญหาการเขียนสะกดคำและการเขียนคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤตในปัจจุบันแสดงให้เห็นว่านักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดมาก โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษาที่ได้เรียนรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอสมควร ก็ยังมีข้อผิดพลาดในการเขียน และไม่สามารถเขียนคำศัพท์เหล่านั้นได้ถูกต้อง ทั้งนี้อาจเกิดจากสาเหตุหลายประการ เช่น การรับเอาตัวอย่างที่ผิด ๆ จากสิ่งแวดล้อมภายนอกมาเป็นแบบอย่างในการเขียนสะกดคำ โดยเฉพาะสื่อสารมวลชนและสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ จะเห็นได้ว่าการเขียนสะกดคำภาษาไทยผิดอยู่เสมอ และมักถูกปล่อยปละละเลย ไม่มีการแก้ไขให้ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องการใช้รูปวรรณยุกต์ การใช้ ษ , ทร และ รร (ร หัน) คำพ้องเสียง และคำประวิสรรชนีย์ การใช้คำที่มาจากภาษาต่างประเทศ เป็นต้น หากไม่รีบแก้ไขจะทำให้เกิดผลเสียหายต่อบุคลากรของชาติได้ในอนาคต การเขียนสะกดคำผิดนั้น นอกจากสาเหตุดังกล่าวแล้ว ยังมีสาเหตุสำคัญอีกคือ ครูและวิธีสอนของครู เช่น ครูไม่มีวิธีการที่จะทำให้ นักเรียนเห็นความจำเป็นของการเรียนภาษาของตนเอง ครูละเลยในเรื่องความเอาใจใส่ หรือครูขาดความพยายามที่จะค้นคว้าวิธีการสอนใหม่ ๆ ที่ได้ผล เช่น การผลิตอุปกรณ์ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน ไม่มีแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำถ้าครูสอนเพียงให้นักเรียนเขียนตามคำบอกลงในสมุดแล้วให้นักเรียนเขียนแก้คำผิดซ้ำกันหลาย ๆ ครั้งจะก่อให้เกิดนักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ดังนั้น วิธีสอนของครูจึงเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ครูควรพยายามหาวิธีสอนและหากิจกรรมในการสอนเขียนสะกดคำที่หลากหลาย เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดทั้งความรู้และความสนุกสนานในการเรียนรู้

อีกทั้งเป็นการจูงใจให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อวิชาภาษาไทย และรักที่จะเรียนวิชาภาษาไทยสืบไป การฝึกทักษะทางภาษานั้นจะอาศัยเฉพาะแบบเรียนและแบบฝึกในบทเรียนเพียงอย่างเดียวยังไม่พอ การสร้างแบบฝึกเพื่อฝึกทักษะหลังจากที่เรียนเนื้อหาในบทเรียนไปแล้วเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะแบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และยังเป็นสิ่งที่ช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงทนอีกด้วย การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำเป็นการจัดกิจกรรมที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ผู้เรียนต้องลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถ ซึ่งวิธีการเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลาและมีความเชื่อมั่นในตนเอง นอกจากนี้ยังปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักการทำงานอย่างมีระบบระเบียบและทำงานเป็นขั้นเป็นตอน การเรียนการสอนสะกดคำนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนอย่างถูกวิธีฝึกบ่อย ๆ อย่างสม่ำเสมอ จึงจะทำให้เกิดความแม่นยำความชำนาญและความคล่องแคล่วสามารถนำความรู้และทักษะจากการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ การใช้แบบฝึกยังเป็นการทบทวนความเข้าใจให้แก่เด็กและเป็นอุปกรณ์ที่ครูจะใช้พัฒนาการเขียนหรือแก้ไขข้อบกพร่องเรื่องการเขียนสะกดคำของเด็กได้อย่างหนึ่ง จากสภาพปัญหาที่พบดังกล่าว ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำราชาศัพท์ด้วยกระบวนการแบบฝึกทักษะคำราชาศัพท์จึงจะเป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ที่มีประสิทธิภาพให้มากขึ้นมีประโยชน์และให้มีความถูกต้องของคำราชาศัพท์ ผู้จัดทำวิจัยจึงสนใจในการทำแบบฝึกทักษะการเขียนคำราชาศัพท์มาใช้เป็นเครื่องมือในการช่วยสอนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำและชุดแบบฝึกหัดการเขียนคำราชาศัพท์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย (target group)

กลุ่มเป้าหมาย (target group) เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษา ชั้น/ปีที่ 3-6 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ อำเภอมืองยโสธร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ใช้นักเรียน จำนวน 35 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการสุ่มแบบง่าย (convenient sampling) ไม่ใช่หลักความน่าจะเป็น (probability

sampling) (Wongthanawat & Kamonratsil, 2009) และเป็นห้องเรียนที่นักเรียนมีปัญหาด้านเขียนสะกดคำราชาศัพท์มากที่สุด โดยพิจารณาได้จากการตรวจแบบฝึกหัด กิจกรรมการเขียนตามคำบอก และกิจกรรมการเขียนเรียงความ เป็นต้น

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองวันละ 1 คาบเรียน รวม 10 คาบเรียน โดยใช้เวลานอกเวลาเรียนในช่วงเวลาพัก วันละ 50 นาที

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

คำที่ใช้ในการจัดทำแบบฝึกเป็นคำจากหนังสือเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักการใช้การเขียนคำราชาศัพท์และวรรณกรรมของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่อง ทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

5. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ก. แบบฝึกวิชาภาษาไทย

แบบฝึกวิชาภาษาไทย เรื่อง ทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต้ มีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น สาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีของนักเรียนระดับประถมศึกษา คู่มือครูภาษาไทย และแบบเรียนภาษาไทย

2) ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนสะกดคำรวมทั้งวิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

3) ผู้วิจัยคัดเลือกคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดจากทักษะการเขียนคำราชาศัพท์จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อนำมาสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ

4) นำแบบฝึกที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน มาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น รวมทั้งพิมพ์แบบฝึกฉบับทดลอง และนำแบบฝึกไปทดลอง (try out) กับนักเรียนโรงเรียนบ้านหนองไม้ตาย จำนวน 30 คน ซึ่งมีบริบทที่ใกล้เคียงกับพื้นที่การวิจัย

6) นำแบบฝึกไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์เพื่อหาประสิทธิภาพให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 กล่าวคือระดับประสิทธิภาพของใบงานที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ คิดได้จากคะแนนปฏิบัติระหว่างเรียนรวมกัน และคะแนนสอบหลังการใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนสะกดคำและการเขียนคำราชาศัพท์ โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากทำแบบทดสอบระหว่างเรียนด้วยใบงาน) E_2 (คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบทดสอบหลังเรียนจนจบบทเรียนทั้งหมด)

ข. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ขึ้นตอนการสร้างและการตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย การวัดประเมินผลการเรียนรู้ และศึกษาหนังสือเรียนภาษาไทยที่เป็นเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา

2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในเรื่องที่ต้องการสร้างแบบทดสอบ

3) สร้างแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อโดยให้ครอบคลุมเนื้อหา และวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

4) นำแบบทดสอบพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหากับจุดประสงค์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยไม่ต่ำกว่า 4 ปีทุกคน เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และให้ข้อเสนอแนะ

5) นำข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น

6) พิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับทดลอง

7) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำผลการทดลองมาวิเคราะห์คุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความยาก (p) ซึ่งเกณฑ์ในการพิจารณาค่าความยากของข้อสอบมีค่าตั้งแต่ .20 ถึง .80 หาค่าอำนาจจำแนก (r) เกณฑ์ในการพิจารณาค่าอำนาจจำแนกมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

8) จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้จริง

7. การทดลองใช้จริง

ผู้วิจัยนำแบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์ที่ปรับปรุงแก้ไขจากการแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย (แต่มีบริบทใกล้เคียงกัน) เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนทรายมูลวิทยา อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดยโสธร ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 75.77/81.80

8. การเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เริ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างนั้นคือนักเรียนชั้นระดับประถมศึกษา จำนวน 35 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง สถานที่เก็บรวบรวมข้อมูลโรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอมือจี้ จังหวัดยโสธร ซึ่งแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา เป็นแบบทดสอบประเภทปรนัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อต่อ 1 ชุด และจัดทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหมด 25 ชุด โดยมีการจัดการสอบออกเป็น 2 ช่วง คือการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

9. สถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และการตรวจสอบสมมติฐานการวิจัยด้วย t-test

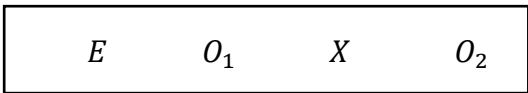
10. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยขอแนะนำสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- E_1 หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการ
- $\sum X_1$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดระหว่างเรียน
- N หมายถึง จำนวนนักเรียนทั้งหมด
- A หมายถึง คะแนนเต็มของแบบวัดระหว่างเรียน
- E_2 หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
- $\sum X_2$ หมายถึง ผลรวมของคะแนนที่ได้จากการวัดหลังเรียน

11. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็น แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง (one-group pretest posttest design) (Saiyot & Saiyot, 1995) สามารถเขียนสัญลักษณ์แทนแบบแผนการวิจัยได้ ดังนี้

เมื่อ E หมายถึง กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

X หมายถึง การทดลองการใช้แบบฝึกเรื่องการเขียนคำราชาศัพท์

O_1 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนการทดลอง

O_2 หมายถึง การทดสอบวัดผลเรื่องการเขียนสะกดคำ หลังการทดลอง

สมมติฐานการวิจัย

1. สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2565 โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

2. สมมติฐานด้านสถิติ

$$H_0 : \mu_1 < \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 > \mu_2$$

ผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งแต่ มีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ 3.13, S.D. 0.89)

2. วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านทุ่งแต่ ตำบลทุ่งแต่ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้แบบฝึกวิชาภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำและชุดแบบฝึกหัดการเขียนคำราชาศัพท์ โดยใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีประสิทธิภาพระดับ (E_1/E_2) ที่ระดับ 81.44/85.95 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

อภิปรายผล

ประเด็นที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียนโรงเรียนบ้านทุ่งแต่ มีอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ 3.13, S.D. 0.89) ทั้งนี้ อาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ ดังนี้ (1) การขาดการฝึกฝนที่เพียงพอ นักเรียนอาจไม่ได้รับการฝึกฝนการเขียนคำราชาศัพท์อย่าง

สม่ำเสมอหรือเพียงพอ ทำให้ขาดความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการเขียน (2) ความซับซ้อนของคำราชาศัพท์ คำราชาศัพท์มีโครงสร้างและรูปแบบที่ซับซ้อน ซึ่งอาจทำให้เข้าใจและจดจำได้ยากสำหรับนักเรียน (3) การขาดแรงจูงใจ นักเรียนอาจมองไม่เห็นความสำคัญหรือประโยชน์ของการเขียนคำราชาศัพท์ ทำให้ขาดแรงจูงใจในการฝึกฝน (4) การขาดการสนับสนุนจากครู ครูอาจไม่ได้ให้คำแนะนำหรือการสนับสนุนที่เพียงพอในการพัฒนาทักษะการเขียนคำราชาศัพท์ของนักเรียน (5) การขาดทรัพยากรการเรียนรู้ นักเรียนอาจขาดแคลนทรัพยากรการเรียนรู้ เช่น ตำราเรียนหรือเอกสารประกอบการสอนที่มีคุณภาพและครอบคลุมเกี่ยวกับการเขียนคำราชาศัพท์ (6) ความแตกต่างของความสามารถ นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน บางคนอาจเรียนรู้และจดจำคำราชาศัพท์ได้เร็วกว่าคนอื่น ๆ และ (7) การขาดการประเมินที่สม่ำเสมอ อาจทำให้ครูไม่สามารถติดตามความคืบหน้าของนักเรียนและให้คำติชมที่จำเป็นได้

ประเด็นที่ 2 ผลสัมฤทธิ์ด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียน มีประสิทธิภาพระดับ (E1/E2) ที่ระดับ 88.44/81.90 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด อาจจะอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการ ดังนี้ ปัจจัยที่ส่งเสริมผลสัมฤทธิ์สูง เช่น การฝึกฝนที่สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ การใช้กลยุทธ์การสะกดคำที่หลากหลาย การมีคลังคำศัพท์ที่กว้างขวาง ความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนรู้ การสนับสนุนจากครูและผู้ปกครอง และความแตกต่างระหว่างระดับ E_1 และ E_2 อาจเกิดจากปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความแตกต่างของความสามารถของนักเรียน ความยากของแบบทดสอบ และคุณภาพของการสอน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยของ Somsathan (2021) ที่ศึกษาเรื่อง การหาประสิทธิภาพและผลการใช้บทเรียนสำเร็จรูป เรื่อง คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ หมวดย่างกาย วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติยูนิคคอนคอร์ด จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า (1) ประสิทธิภาพของบทเรียนสำเร็จรูป มีค่าเท่ากับ 92.00/83.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ (2) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูปเรื่อง คำราชาศัพท์สำหรับพระมหากษัตริย์ หมวดย่างกาย วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยก่อนเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และหลังเรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 8.75 จากคะแนนเต็ม 10 สรุปได้ว่าผลการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เป็นคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 5.12 สอดคล้องกับ Namlat & Nammontri (2021) ที่ศึกษาเรื่อง นวัตกรรมจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับทางร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ห้องเรียนกลับทาง ร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 81.44/85.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนเรื่องคำราชาศัพท์ โดยใช้กิจกรรม

การเรียนรู้ห้องเรียนกลับทาง ร่วมกับแบบฝึกทักษะออนไลน์ มีคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ Kamphirayoth (2022) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง “คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด” ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิก สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.67) ความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำและการเขียนสะกดคำ เรื่อง คำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมร่วมกับเทคนิคการใช้ผังกราฟิกอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.63) รวมทั้ง สอดคล้องกับ Nuntapon & Kowittayakorn (2022) ที่ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการสอนการอ่านออกเสียงและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ผลการศึกษาพบว่า (1) งานวิจัยส่วนใหญ่เป็นการสร้างนวัตกรรม (innovation) เพื่อพัฒนาความสามารถสำหรับชาวเงินมากที่สุด (ร้อยละ 40.90) รองลงมาคือ ชาวญี่ปุ่น (ร้อยละ 4.54) ชาวเวียดนาม (ร้อยละ 4.54) ชาวพม่า (ร้อยละ 4.54) และเป็นนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นเพื่อชาวต่างชาติที่ไม่ได้ระบุเฉพาะชาติใดชาติหนึ่ง (ร้อยละ 45.45) โดยแบบแผนการวิจัยที่ใช้มากที่สุดคือ แบบการทดลองกลุ่มเดียวและวัดก่อน-หลังการทดลอง (ร้อยละ 63.63) รองลงมา คือ แบบการทดลองกลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง (ร้อยละ 13.63) และมีงานวิจัยส่วนหนึ่งที่ไม่มีการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 22.72) ส่วนกระบวนการสุ่มกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นแบบการเลือกแบบเจาะจง (ร้อยละ 68.18) รองลงมาคือ การสุ่มอย่างง่าย (ร้อยละ 9.09) และไม่มีกลุ่มตัวอย่าง (ร้อยละ 22.72) (2) นวัตกรรมที่ใช้พัฒนาความสามารถทางการอ่านออกเสียงและ/หรือการเขียนสะกดคำภาษาไทยมากที่สุดคือแบบฝึกทักษะ (ร้อยละ 54.54) รองลงมาคือ หนังสือแบบเรียน (ร้อยละ 22.72) ชุดกิจกรรม (ร้อยละ 9.09) สื่อการสอนจากคอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 9.09) และรูปแบบการสอน (ร้อยละ 4.54) ตามลำดับ สำหรับแนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ประกอบมากที่สุด คือ ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์ (ร้อยละ 50) และมีการใช้กระบวนการกลุ่ม กิจกรรมเกม นิทานร่วมกันเชิงบูรณาการ (ร้อยละ 59.09) และ (3) การพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงและ/หรือการเขียนสะกดคำภาษาไทยในด้านขององค์ประกอบคำ มีการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านพยัญชนะพบมากที่สุด (ร้อยละ 36.36) รองลงมาคือด้านพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ (31.81) ด้านพยัญชนะควบคู่กับสระ (18.18) และน้อยที่สุดคือ ด้านสระ (ร้อยละ 13.63) ซึ่งเป็นการพัฒนาความสามารถทั้ง 3

ด้าน ได้แก่ ด้านพยัญชนะ ประกอบด้วย พยัญชนะต้นเดี่ยวพยัญชนะต้นควบกล้ำ อักษรนำ พยัญชนะท้าย และพยัญชนะที่มีเครื่องหมายทศมัทธากำกับด้านสระ ประกอบด้วยสระเสียงสั้นและสระเสียงยาว สระเดี่ยว สระประสม และสระเกิน ส่วนในด้านการเขียนรูปสระ ซึ่งประกอบด้วยสระคงรูป สระเปลี่ยนรูป และสระลดรูป และสุดท้ายคือด้านวรรณยุกต์ ซึ่งทั้ง 3 ด้านนี้เป็นทักษะความสามารถที่ได้รับการพัฒนาจากงานวิจัยทั้ง 22 เรื่อง

References

- Chiwaphan, W. (1995). *Creative writing activities in primary School*. (6th ed). Bangkok: Chulalongkorn University.
- Department of Curriculum Development. (2009). *Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)*. Bangkok: Cooperative Association of Thailand Printing House.
- Department of Curriculum Development. (2010). *Curriculum Management Guidelines Based on the Basic Education Core Curriculum B.E. 2551 (A.D. 2008)* (2nd ed.). Bangkok: Cooperative Association of Thailand Printing House.
- Kamphirayoth, V. (2022). *Developing pronunciation and spelling skills for irregularly spelled words using learning management with games and graphic organizers for Grade 4 students*. Master's thesis in Thai Language Education, Naresuan University.
- Mahakhan, P. (1996). *Teaching Basic Reading*. Bangkok: Odeon Store.
- Namlat, A. & Nammontri, N. (2021). Innovative teaching methods on royal vocabulary using flipped classroom activities combined with online skill exercises for Grade 6 students. *Journal of MCU Peace Studies*, 9(7), 3144-3158.
- Nuntapon, K. & Kowittayakorn, T. (2022). A synthesis of research on the teaching of pronunciation and Thai spelling for foreign learners. *KKU International Journal of Humanities and Social Sciences*, 12(3), 132-159.
- Saiyos, L. & Saiyos, A. (1995). *Principles of Educational Research*. Bangkok: Sukkaporn Co., Ltd.
- Somsathan, P. (2021). The efficiency and effectiveness of using a self-study lesson on royal vocabulary for the king, body section, Thai language subject for Grade 4 students at Unity Concord International School, Chiang Mai. *Payap University Journal*, 31(1), 1-14.

Soraj, S. (1995). A survey of spelling ability, causes of spelling mistakes, and solutions for spelling problems among university students. *Research report*. Srinakharinwirot University.

Wongthanawat, S. & Kamonratsil, P. (2009). *Basic statistics for local administrators*. (2nd ed). Bangkok: S. Asia Press.